

Κ ε φ. Γ.

„Περὶ Μετεωρογραφίας, ἢ θεωρίας τῶν Μετεώρων ἐν γένει, δηλ. περὶ Ἀτμῶν, Ομίχλης, Νεφῶν, Βροχῆς, Χαλάζης, Χιόνος, Δρόσου, Πάγης, Πάχνης, Κρυσάλλου, Βροντῶν, Ἀστραπῶν. Περὶ πλανωμένου Φωτός, ἱπταμένου Δράκοντος, καὶ ἄλλων τοιούτων φαινομένων.

Ἐρ. Χαίρω ὅπερ σᾶς ἀκίω νὰ συλλογίζησθε, ἐπάνω εἰς μίαν νέαν, θελκτικὴν, καὶ πολλὰ περιέργου ὑπόθεσιν, οἷα εἶναι ἡ παρὰ τῆ καλεμένη διδασκαλία τῆς Μετεωρολογίας. ἀλλὰ πρὶν ἔμβωμεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν εἶπατέ μοι, παρακαλῶ, τὴν οἰκείαν σημασίαν τῆς λέξεως Μετέωρον;

Ἀπ. Αὕτη ἡ λέξις εἶναι συνθεμένη ἀπὸ τῆς μετὰ, προθέσεως, καὶ τῆ ἀίρω, ῥήμ. λοιπὸν δηλοῖ ἐν πρᾶγμα ὑψηλὸν, ὡς αἱ Νεφέλαι, Ἀστραπαὶ, Βρονταὶ κ. τ. λ.

Ἐρ. Πόσα εἰσὶ τὰ εἶδη τῶν Μετεώρων;

Ἀπ. Κατάτινας τρεῖς, δηλ. Ὑδατώδη, Πυρώδη, καὶ Ἀερώδη Μετέωρα.

Ἐρ. Ποῖα ὀνομάζεσι Πυρώδη Μετέωρα;

Ἀπ. Ἐκεῖνα ὅπερ εἶναι συνθεμένα ἀπὸ παχεΐας, καὶ θειώδεις ἀναθυμιάσεις, αἱ ὅποια γεννῶνται ἀπὸ τὴν ἕσσαν, ἢ νιτρώδη ποιότητα τῆς Ἀέρος, καὶ προ-